

Voor wie is Christus gestorven?

Christus is gestorven voor alle mensen.

Ik wil dit graag bewijzen vanuit de Bijbel.

Genesis

En in uw Nageslacht (Christus) zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent (Genesis 22:18. Zie ook Genesis 12:3, 18:18, 26:4, 28:14, Psalm 2:7 en 8, Psalm 22:28-30, Psalm 72:17, Zacharia 8:23, enz. waar God soortgelijke beloften doet).

God belooft Abraham dat alle volken in Christus gezegend zullen worden, het Joodse volk en alle niet Joodse, heidense volken. Hij heeft het niet over bepaalde mensen uit alle volken, maar over alle volken, dus over alle mensen uit alle volken. Hoe alle volken in Christus gezegend zouden worden, zegt God er hier nog niet bij, maar wij weten dat dit is gebeurd door Christus' dood en opstanding. Hij is aan het kruis gestorven aan de zonden van alle mensen uit alle volken en weer opgestaan en zo heeft Hij hen gezegend. Paulus zegt dit in Galaten 3:13 en 14:

Christus heeft ons (de Joden) vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden (en aan het kruis te hangen), want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt, opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen, en opdat wij (de Joden) de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.

In Leviticus is al te zien dat de belofte aan Abraham geldt voor één van alle volken, namelijk het volk Israel.

Leviticus

Want de hogepriester van het volk Israel deed op de jaarlijkse grote verzoendag verzoening voor de zonden van heel dat volk, Leviticus 16:16 en 17 Zo moet hij (de hogepriester) over het heiligdom ***verzoening doen vanwege de onreinheden van de Israëlieten en vanwege hun overtredingen, overeenkomstig al hun zonden.*** Zo moet hij ook doen met de tent van ontmoeting, die bij hen staat, te midden van hun onreinheden. Geen enkel mens mag in de tent van ontmoeting zijn, als hij er binnengaat om in het heiligdom verzoening te doen, totdat hij naar buiten komt. ***Zo moet hij verzoening doen voor zichzelf, voor zijn gezin en voor heel de gemeente*** (Hebreeuws – qahel = vergadering/verzameling, gezelschap) ***van Israël*** (dus heel het volk Israel).

Dit deed de hogepriester met het bloed van dieren en dit bloed wees op het bloed van Christus, dat dus ook verzoening heeft bewerkstelligd voor de zonden van heel het volk Israel, Hebreeën 9:11 en 12 *Maar toen is **Christus** verschenen, de **Hogepriester** van de toekomstige heilsgoederen. Hij is door de meerdere en meer volmaakte tabernakel gegaan, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet van deze schepping is. **Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed eens en voor altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht.***

Jesaja

Christus werd dan ook niet om Zijn eigen ongerechtigheden mishandeld en gedood, maar om de ongerechtigheden van heel het volk Israel, van alle Joden. **Hij heeft de ongerechtigheden van alle Joden op Zich genomen en gedragen.**

Dus ook de volgende verzen in Jesaja zeggen dat, Jesaja 53:6-8 ***Wij** (Joden) dwaalden **allen** als schapen, wij (Joden) keerden ons ieder naar zijn eigen weg (elke Jood dus). **Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen (de ongerechtigheid van alle Joden) op Hem doen neerkomen.** Toen betaling geëist werd, werd **Hij** verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open. Hij is uit de angst en uit het gericht weggenomen, en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land van de levenden. **Om de overtreding van mijn volk (het Joodse volk) is de plaag op Hem geweest.***

Als Jesaja het heeft over wij en ons, heeft hij het over de Joden:

- omdat Jesaja zijn boodschap richt tot de Joden.
- omdat hij het heeft over **mijn volk**, Jesaja 53:8 *Hij is uit de angst en uit het gericht weggenomen, en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land van de levenden. Om de overtreding van **mijn volk** is de plaag op Hem geweest.*

Als God in het Oude Testament spreekt over Mijn volk, spreekt Hij over het volk Israel:

- Exodus 3:7 ***De HEERE zei:** Ik heb duidelijk **de onderdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is**, gezien en heb hun geschreeuw om hulp vanwege hun slavendrijvers gehoord. Voorzeker, Ik ken hun leed.*
- Exodus 5:1: *Daarna kwamen Mozes en Aäron en zeiden tegen de farao: **Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk gaan** om voor Mij een feest te vieren in de woestijn.*
- Exodus 7:4: *De farao zal niet naar u luisteren, maar **Ik zal Mijn hand op Egypte leggen en Mijn legers, Mijn volk, de Israëlieten**, uit het land Egypte weg leiden onder zware strafgerichten.*

- 1 Samuel 2:27 en 29: *Een man Gods kwam naar Eli, en zei tegen hem: **Zo zegt de HEERE:** (..) **Waarom schopt u dan tegen Mijn slachtoffer en tegen Mijn graanoffer, dat Ik in Mijn woning geboden heb, en eert u uw zonen meer dan Mij, door u vet te mesten met het beste van alle graanoffers van **Mijn volk Israël?*****
- 1 Samuel 9:15 en 16: ***De HEERE had namelijk** een dag voordat Saul kwam, voor het oor van Samuel **onthuld:** Morgen omstreeks deze tijd zal Ik een man uit het land van Benjamin naar u toe zenden; die moet u tot vorst zalven over **Mijn volk Israël.** Hij zal **Mijn volk** verlossen uit de hand van de Filistijnen, want Ik heb naar Mijn volk omgezien, omdat hun geschreeuw om hulp tot Mij gekomen is.*
- Psalm 50:7 ***Luister, Mijn volk, en Ik zal spreken, Israël, Ik zal onder u getuigen: Ik, God, ben uw God.***
- Jesaja 1:3 *Een rund kent zijn bezitter en een ezel de kribbe van zijn eigenaar, maar **Israël** heeft geen kennis, **Mijn volk** heeft geen inzicht.*

Er zijn nog veel meer van dit soort teksten.

Maar ... hoe kan het dat er dan verderop staat dat Christus de ongerechtigheden van **velen** zal dragen, Jesaja 53:11 en 12 *Om de moeitevolle inspanning van Zijn ziel zal Hij het zien, Hij zal verzadigd worden. Door de kennis van Hem zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, **velen** (Hebreeuws – rab = veel, velen of machtigen, leiders) **rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.** Daarom zal Ik Hem **veel** (Hebreeuws – rab = veel, velen of machtigen, leiders) toedelen, en **machtigen** (Hebreeuws – asum = veel, velen of machtig, machtigen, leiders) zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft.*

Om dat te kunnen begrijpen, moeten we teruggaan naar het einde van het vorige hoofdstuk, Jesaja 52:13-15: *Zie, Mijn Knecht zal verstandig handelen, Hij zal verhoogd worden en verheven, ja, zeer hoog verheven worden. Zoals **velen** zich over U ontzet hebben – zo geschonden was Zijn gezicht, meer dan van iemand anders, en Zijn gestalte, meer dan van andere mensenkinderen – zó zal Hij **vele** (Hebreeuws – rab = veel, velen of machtigen, leiders) **heidenvolken besprenkelen (met Zijn bloed), koningen** (dat zijn dus **machtigen**) (met hun volken) zullen vanwege Hem sprakeloos staan. Want zij aan wie het niet verteld was, zullen het zien, en zij die het niet gehoord hebben, zullen het begrijpen.*

Het Hebreeuwse woord *rab* betekent dus veel/velen en machtigen/leiders. Het Hebreeuwse woord *asum* betekent ook veel/velen en machtig/machtigen/leiders.

Jesaja spreekt dus over de **vele** heidenvolken, dat zijn alle heidenvolken, met hun **machtigen**, hun **koningen**. Christus zal ook de ongerechtigheden van al die heidenvolken en hun koningen dragen.

De Hebreeuwse woorden *rab* en *asum* die hij in dit verband samen gebruikt worden in de Bijbel vaak samen gebruikt en dan ook vaak in verband met de (heiden)volken (elk ander volk dan het volk Israël). Sterker nog, het Hebreeuwse woord *asum* komt 31 keer voor in het Oude Testament en wordt op een enkele uitzondering na altijd gebruikt in verband

met volken, mensenmassa's of machtigen, koningen en leiders. Eén keer wordt het gebruikt in verband met de veelheid van kudde vee, één keer in verband met de veelheid van mieren, één keer in verband met de veelheid van zonden, één keer in verband met het machtige van een leeuw en één keer in verband met het machtige van een leger en in de rest van de teksten wordt het gebruikt in verband met volken en machtigen. Ik laat nu een aantal teksten volgen als voorbeeld:

- Genesis 18:18 *Immers, Abraham zal zeker tot een groot en **mchtig (Hebreeuws – asum = veel, velen of mchtig, mchtigen, leiders) volk** worden, en **alle volken** van de aarde zullen in hem gezegend worden.* Hier wordt overigens weer gezegd, dat alle volken, dat is alle onderdanen van alle volken, in hem, dat is in Zijn nageslacht, in Christus, zullen worden gezegend, omdat Hij voor hen allen zal sterven.

- Deuteronomium 7:1 *Wanneer de **HEERE**, uw God, u gebracht heeft in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen, en Hij **vele (Hebreeuws – rab = veel, velen of mchtigen, leiders) volken** van voor uw ogen verdreven heeft, de Hethieten, de Girgasieten, de Amorieten, de Kanaänieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten, zeven **volken**, die **groter (Hebreeuws – rab = veel, velen of mchtigen, leiders)** en **mchtiger (Hebreeuws – asum = veel, velen of mchtig, mchtigen, leiders)** zijn dan u.*

- Exodus 1:9 *Hij zei tegen zijn **volk**: Zie, het **volk** van de Israëlieten is **talrijker (Hebreeuws – rab = veel, velen of mchtigen, leiders)** en **mchtiger (Hebreeuws – asum = veel, velen of mchtig, mchtigen, leiders)** dan wij.*

Numeri 14:12 *Ik zal het met de pest treffen en Ik zal het verstoten, en Ik zal u tot een groter en **mchtiger (Hebreeuws – asum = veel, velen of mchtig, mchtigen, leiders) volk** maken dan dit is.*

- Deuteronomium 9:14 *Laat Mij begaan, dan zal Ik hen wegvagen en hun naam van onder de hemel uitwissen. Dan zal Ik u tot een **volk** maken dat nog **mchtiger (Hebreeuws – asum = veel, velen of mchtig, mchtigen, leiders)** en **talrijker (Hebreeuws – rab = veel, velen of mchtigen, leiders)** is dan dit.*

- Jesaja 8:7 *daarom, zie, doet de Heere over hen opkomen de **mchtige (Hebreeuws – asum = veel, velen of mchtig, mchtigen, leiders)**, **geweldige (Hebreeuws – rab = veel, velen of mchtigen, leiders)** **wateren** van de rivier de Eufraat, **namelijk de koning van Assyrië** met al zijn luister. Deze zal buiten al zijn stroombeddingen treden, en over al zijn oevers heenstromen.*

Tenslotte geef ik als bewijs dat hier de heidenen, de vele heidenvolken worden bedoeld, een bewijsplaats uit het Oude Testament. Paulus citeert Jesaja 52 in Romeinen 15 en betreft het op de heidenen, Romeinen 15:15-21 *Maar ik heb u ten dele op nogal gedurfde toon geschreven, broeders, als om u hieraan te herinneren, vanwege de genade die mij door God gegeven is, om **een dienaar van Jezus Christus te zijn voor de heidenen**, door het Evangelie van God als een priester te dienen, opdat het offer van de **heidene** welgevallig zou zijn aan God, geheiligd door de Heilige Geest. Zo heb ik dan roem in Christus Jezus in de dingen die God aangaan. Want ik durf het niet aan iets te zeggen wat Christus niet door mij teweeggebracht heeft, **om de heidenen tot gehoorzaamheid te brengen**, in woord en daad, door de kracht van tekenen en wonderen en door de kracht van de Geest van God. Zo heb ik dan van Jeruzalem af en rondom, tot Illyricum toe, het Evangelie van Christus vervuld. **En evenzo stelde ik er een eer in om het Evangelie daar***

te verkondigen waar Christus nog niet genoemd was, om niet op het fundament van een ander te bouwen. Maar zoals geschreven staat: Zij aan wie niets over Hem verkondigd was, zullen het zien, en zij die het niet gehoord hebben, zullen het begrijpen (Jesaja 52:15b).

Markus

De Heere Jezus kent uiteraard de Schriften en gebruikt Zelf het woord *velen*, in Zijn geval het Griekse woord *polys*, ook in één adem met de woorden **leiders**, **machtig(en)**, **koningen** en **volken** en Hij bedoelt met *velen* **ook** de vele, machtige heidenvolken met hun koningen:

Markus 10:42-45 *Maar Jezus riep hen bij Zich en zei tegen hen: U weet dat zij die geacht worden **leiders** te zijn van de (heiden)volken, **heerschappij over hen voeren** (Grieks – **katakryieuo** = **macht uitoefenen**), en dat hun **groten** (Grieks – **megas** = o.m. **belangrijk in de zin van een belangrijk persoon met macht en gezag**) **macht over hen uitoefenen** (Grieks – **katexousiazō** = **gezag uitoefenen**). Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u **belangrijk** (Grieks – **megas** = o.m. **belangrijk in de zin van een belangrijk persoon met macht en gezag**) wil worden, die moet uw dienaar zijn. En wie van u de **eerste** (Grieks – **protos** = **eerste in rang, dus leider**) zal willen worden, die moet dienaar van allen zijn. Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven als losprijs voor **velen** (de vele heidenvolken).*

Zie voor deze geschiedenis ook Mattheus 20:20-28 en Lukas 22:24-30.

Wat bedoelt Hij hier? Ik zal het stapsgewijze uitleggen:

1. God is, als Schepper van heel de aarde, Koning van heel de aarde, Psalm 47:2, 3 en 8 *Alle volken, klap in de handen; juich voor God met luide vreugdezang. Want de HEERE, de Allerhoogste, is ontzagwekkend, een groot Koning over de hele aarde. (..) Want **God is Koning over heel de aarde**; zing psalmen met een onderwijzing.*

2. God was in het bijzonder, op een verbondsmatige manier, Koning van het volk Israel, omdat Hij een verbond met hen had gesloten, namelijk bij de berg Sinaï, Exodus 19:5 en 6 *Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, **dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn**, want heel de aarde is van Mij. U **dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn**. Dit zijn de woorden die u (Mozes) tot de Israëlieten moet spreken.*

Het volk Israel willigde dit voorstel in en zo werden ze het persoonlijk eigendom van God. Hij werd hun Koning en ze werden in die zin geheiligd, afgezonderd van de rest van de volken op aarde, de zogenaamde heidenvolken.

3. Als God (de Zoon) vlees wordt, komt Hij dan ook als Koning naar Zijn eigen volk, Zijn verbondsmatige eigendom.

4. En Hij regeert over dat volk door ze te **dienen** en voor ze aan het kruis te gaan. Hij wordt als Koning verhoogd/verheven/letterlijk opgetild aan het kruis en tegelijk dient Hij ze daarmee, Mattheüs 27:37 *En zij brachten boven Zijn hoofd een opschrift aan met de beschuldiging tegen Hem: **DIT IS JEZUS, DE KONING VAN DE JODEN.***

5. Zijn discipelen weten dat Hij de Koning van de Joden is en erkennen Hem ook als zodanig, Johannes 1:49 en 50 *Nathanaël zei tegen Hem: Vanwaar kent U mij? Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voordat Filippus u riep, toen u onder de vijgenboom was, zag Ik u. Nathanaël antwoordde en zei tegen Hem: Rabbi, U bent de Zoon van God, **U bent de Koning van Israël.***

6. Ze weten ook dat ze in de toekomst met Hem zullen regeren over het volk Israel. De Heere Jezus zegt tegen hen in Lukas 22, waar dezelfde geschiedenis in wat andere bewoordingen en korter wordt verteld: *En **Ik beschik u het Koninkrijk**, zoals Mijn Vader dat aan Mij beschikt heeft, **opdat u eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk en op tronen zit en de twaalf stammen van Israël oordeelt*** (Lukas 22:29 en 30).

7. En ze kibbelen er meerdere keren over wie van hen in die rol van leider de belangrijkste zal zijn, Lukas 22:24 *Er ontstond ook onenigheid onder hen over **wie van hen geacht werd de belangrijkste te zijn.***

8. Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeus, wilden ook de belangrijkste zijn, Mattheüs 20:20 en 21 *Toen kwam de moeder van de zonen van Zebedeus met haar zonen naar Hem toe. Zij knielde voor Hem neer om Hem iets te vragen. Hij zei tegen haar: Wat wilt u? Zij zei tegen Hem: **Zeg dat deze twee zonen van mij mogen zitten, de één aan Uw rechter- en de ander aan Uw linkerhand in Uw Koninkrijk.***

9. Maar ze begrepen niet dat Christus regeert door te dienen en als Dienaar en Koning aan het kruis zou gaan. Bovendien begrepen ze niet dat deze laatste vorm van heersen door te dienen niet voor hen was weggelegd. **Zij** konden geen plaatsvervanger zijn, zoals de Heere Jezus dat wel kon, Mattheüs 20:22 *Maar Jezus antwoordde en zei: **U weet niet wat u vraagt; kunt u de drinkbeker drinken die Ik drinken zal** (door als plaatsvervanger aan het kruis te gaan en de zonden van de hele mensheid te dragen), **en met de doop gedoopt worden waarmee Ik gedoopt word** (door als plaatsvervanger gedoopt, ondergedompeld, dus begraven te worden in het graf)? Zij zeiden tegen Hem: **Dat kunnen wij.***

10. Ze dachten over regeren en heersen, zoals de heidenvolken daarover dachten, wiens koningen over hen heersten door macht over hen uit te oefenen. Maar de Heere Jezus bestraft ze daarover en leert ze, dat ze alleen mogen heersen door te dienen. En in hun geval gaat het dan alleen over het dienen van het volk Israel, Markus 10:42-44 *Maar Jezus riep hen bij Zich en zei tegen hen: **U weet dat zij die geacht worden leiders te zijn van de volken, heerschappij over hen voeren, en dat hun groten macht over hen uitoefenen.** Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u belangrijk wil worden, die moet uw dienaar zijn. En wie van u de eerste (de belangrijkste leider) zal willen worden, die moet dienaar van allen (van alle onderdanen van het volk Israel) zijn.*

11. De Heere Jezus echter, zou niet alleen dienaar zijn van allen, van alle onderdanen van het Joodse volk, maar ook van velen, van de vele heidenvolken (en vergelijk dit nu weer met Jesaja 52 en 53, waar het ook gaat over allen en velen), Markus 10:45 *Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te **dienen**, en Zijn ziel te geven **als losprijs voor velen**.*

12. Hoe dient Hij die vele heidenvolken dus? Door Zijn ziel, dat is Zijn leven, Zijn bloed, te geven als losprijs. Het woord *losprijs* is een vertaling van het Griekse woord *lutron*. *Lutron* betekent de *losprijs* waarmee je een slaaf loskoopt. Christus kocht de vele heidenvolken met Zijn bloed los uit de slavernij van de duivel, de zonde en hun koningen, die over hen heersten, waardoor Hij ook hun eigenaar en Koning werd en waardoor ze vrij werden, omdat Hij altijd heerst door te dienen. Hij, de Godmens, die op basis van schepping hun Koning al was, verwierf hen ook verbondsmatig als Zijn eigendom en werd zo ook **hun** Koning. Hij kocht ze met Zijn bloed, het bloed van een nieuw verbond, het Nieuwe Verbond, *En Hij zei tegen hen: Dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe testament* (het Nieuwe Verbond), **dat voor velen vergoten wordt** (Markus 14:24).

13. Dit ten eigendom krijgen en Koning worden van de heidenvolken wordt al voorspeld in Psalm 2:6-8 en Daniel 7:13 en 14:

*Ik (God) heb **Mijn Koning (Christus, de Godmens)** toch **gezalfd over Sion, Mijn heilige berg (dus over het volk Israel)**. Ik (Christus, de Godmens) zal het besluit bekendmaken: De HEERE (God) heeft tegen Mij (Christus, de Godmens) gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt. **Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit** (zodat U als Koning over hen kunt regeren door hen te dienen) (Psalm 2:6-8).*

*Ik (Daniël) keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand als **een Mensenzoon (namelijk Christus, de Godmens)**. Hij kwam tot **de Oude van dagen (Zijn Vader)** en men deed Hem (Christus, de Godmens) voor Zijn aangezicht naderbij komen. **Hem (Christus, de Godmens) werd gegeven heerschappij, eer en koningschap, en alle volken, natiën en talen moesten Hem vereren**. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die Hem niet ontnomen zal worden, en Zijn koningschap zal niet te gronde gaan* (Daniel 7:13 en 14).

De volgende tekst in Markus waar wordt gesproken over velen, is Markus 14:24 en 25:

*En Hij zei tegen hen: Dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe testament, **dat voor velen vergoten wordt**. Voorwaar, Ik zeg u dat Ik niet meer zal drinken van de vrucht van de wijnstok tot op de dag wanneer Ik die nieuw zal drinken **in het Koninkrijk van God**.*

Ook hier bedoelt Hij met het woord *velen* weer de vele heidenvolken. Ik heb hiervoor uitgelegd, dat de Bijbel vaak op deze wijze spreekt als het over de heidenvolken gaat.

Deze tekst geeft nog een bewijs van het feit, dat het hier over de vele heidenvolken gaat. De Heere Jezus zegt namelijk, dat Hij pas weer wijn zal drinken, als Hij die zal drinken in het Koninkrijk van God. Ik heb hiervoor ook uitgelegd, dat Hij als Schepper, als God, wel

Koning van de hele aarde, van het volk Israel **en** alle heidenvolken was, maar dat Hij, voordat Hij Zijn bloed stortte, het bloed van het Nieuwe Verbond, geen Verbondskoning van de heidenen was. Hij is alleen Verbondskoning van het volk Israel. Het Koninkrijk van God bestaat op het moment dat Hij deze woorden uitspreekt uit alle heidenvolken, waarvan God als Schepper Koning is.

Lukas

In het evangelie van Lukas wordt deze geschiedenis ook verteld en daar zegt de Heere Jezus: (..) *Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, **dat voor u vergoten wordt.*** (..) *En Ik beschik u het Koninkrijk, zoals Mijn Vader dat aan Mij beschikt heeft, opdat u eet en drinkt aan Mijn tafel in **Mijn Koninkrijk** en op tronen zit en de twaalf stammen van Israël oordeelt.*

Hier zegt de Heere Jezus, dat Hij Zijn bloed vergiet voor de discipelen, dus voor de Joden. Hij spreekt hier vervolgens dan ook niet over het Koninkrijk van God, maar over Mijn Koninkrijk, het Koninkrijk waarvan Hij Koning was krachtens het Oude Verbond, het Koninkrijk van het volk Israel.

Mattheus

a. Mattheus 1:20 en 21:

*Terwijl hij deze dingen overwoog, zie, een engel van de Heere verscheen hem in een droom en zei: Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, bij u te nemen, want wat in haar ontvangen is, is uit de Heilige Geest; en **zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.** Dit alles is geschied opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zie, de maagd zal zwanger worden **en een Zoon baren**, en u zult Hem de Naam Immanuel geven; vertaald betekent dat: **God met ons** (Mattheüs 1:20 en 21).*

Jezus zal **Zijn volk zalig maken van hun zonden**. Het gaat hier om **het volk Israël**:

- want we hebben al gezien dat met Mijn volk in het Oude Testament het volk Israel wordt bedoeld en we hebben het hier nog steeds over het Oude Testament, omdat de evangeliën, hoewel ze in de papieren Bijbel zijn opgenomen in het Nieuwe Testament, nog tot het Oude Testament behoren. Christus was immers nog niet gestorven, Hebreeën 9:15-17 *En daarom is Hij de Middelaar van **het nieuwe testament (verbond)**, opdat, **nu de dood (Zijn dood) heeft plaatsgevonden** tot verzoening van de overtredingen die er **onder het eerste verbond** waren, de geroepenen de belofte van de eeuwige erfenis ontvangen. Immers, **waar een testament is, daar is het noodzakelijk dat de dood van de maker van het testament vastgesteld wordt. Want een testament is bindend na***

iemands dood. Het wordt immers nooit van kracht zolang de maker van het testament nog leeft.

- Daarnaast zal ik nog een paar teksten noemen die, evenals Leviticus 16 en Jesaja 53 dat doen, aangeven dat de ongerechtigheden van heel het volk Israel door de Heere Jezus zouden worden gedragen:

a. Psalm 130:7 en 8: Laat Israël hopen op de HEERE, want bij de HEERE is goedertierenheid en bij Hem is veel verlossing. Ja, Hij zal Israël verlossen van al zijn ongerechtigheden.

b. Jeremia 23:5 en 6 Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en gerechtigheid doen op de aarde. In Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël onbezorgd wonen. Dit zal Zijn Naam zijn waarmee men Hem noemen zal: DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID.

c. Daniël 9:24 Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de (hun) overtreding te beëindigen, de (hun) zonden te verzegelen, de (hun) ongerechtigheid te verzoenen, om een eeuwige gerechtigheid tot stand te brengen, om visioen en profeet te verzegelen, en om de Heiligheid van heiligheden te zalven.

Mattheus noemt de zonden van de heidenen niet. Dat kan de volgende twee oorzaken hebben:

- Het evangelie van Mattheus is, volgens veel Bijbelgeleerden, allereerst geschreven voor de Joden.
- Het evangelie was überhaupt allereerst voor de Joden. Het ging pas naar de heidenen, nadat de Joden Christus hadden verworpen:

En Jezus ging vandaar weg en vertrok naar het gebied van Tyrus en Sidon. En zie, een Kananese vrouw, die uit dat gebied kwam (een heidense vrouw dus), riep naar Hem: Heere, Zoon van David, ontferm U over mij! Mijn dochter is ernstig door een demon bezeten. Maar Hij antwoordde haar met geen woord. En Zijn discipelen kwamen naar Hem toe en vroegen Hem: Stuur haar weg, want zij roept ons na. Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël (Mattheüs 15:21-24).

Het evangelie van Johannes is volgens Bijbelgeleerden meer geschreven aan Joden en niet Joden. Dit lijkt mij geloofwaardig, omdat Johannes zijn evangelie begint met de Godheid van de Heere Jezus en het feit dat hij Schepper is van alle mensen.

Johannes zegt dan ook dat de Heere Jezus niet alleen de zonden van het volk Israel heeft gedragen, maar van de hele wereld, Johannes 1:29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: **Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!**

Johannes

1. De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: *Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt* (Johannes 1:29)!

Het woord *wereld* wordt in dit hoofdstuk, Johannes 1, verschillende keren gebruikt. Het is een vertaling van het Griekse woord *kosmos*.

Dat Griekse woord *kosmos* heeft verschillende betekenissen, zoals: universum, wereld, aarde, alle dingen (al het geschapene), alle mensen, alle heidenen, enz.

Het woord *wereld* heeft in Johannes 1 een aantal van deze verschillende betekenissen. Je kunt uit de context (de omringende tekst) of uit de manier waarop het woord wordt gebruikt afleiden *welke* betekenis, bijvoorbeeld:

*In het begin was het Woord (God de Zoon) en het Woord (God de Zoon) was bij God en het Woord (God de Zoon) was God (de Zoon). Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord (God de Zoon) gemaakt, en zonder dit Woord (God de Zoon) is geen ding gemaakt dat gemaakt is. (..) Dit (Woord, God de Zoon) was het waarachtige licht, dat in **de wereld (op aarde)** komt en ieder mens verlicht. Hij was in **de wereld (op aarde, namelijk in het land Palestina)** en **de wereld (alle dingen, al het geschapene)** is door Hem ontstaan en **de wereld (alle mensen)** heeft (hebben) Hem niet gekend (Johannes 1:1-3, 9 en 10).*

De eerste keer dat het woord *wereld* wordt gebruikt, betekent het *aarde*. Dit blijkt uit de manier waarop het woord wordt gebruikt. Er staat dat het Woord, God de Zoon, het Licht, in de wereld komt. De enige specifieke betekenis die het woord *wereld* dan kan hebben is *aarde*.

Voor de tweede keer dat het woord *wereld* wordt gebruikt, geldt min of meer hetzelfde. Het Licht was in de *wereld*, dus op *aarde*.

De derde keer dat het woord *wereld* wordt gebruikt, betekent het alles, alle dingen, al het geschapene. Uit de context, de eerste verzen van Johannes 1, blijkt dat God de Zoon, het Woord, alles heeft geschapen en dat wordt hier, in iets andere woorden, herhaald: de *wereld, dus alles*, is door Hem ontstaan.

De vierde en laatste keer dat het woord *wereld* hier gebruikt wordt, betekent het *alle mensen*, want:

- er staat dat de wereld Hem niet heeft gekend en alleen mensen kunnen kennen.
- het woord *wereld* wordt hier in één adem gebruikt met het woord *wereld* in de betekenis van *alles, alle dingen, al het geschapene*. Dus gaat het niet maar gewoon over mensen, maar over *alle* mensen.

Dit is de context van Johannes 1:29, onze tekst:

*De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: **Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt** (Johannes 1:29)!*

Vanwege deze context en vanwege de manier waarop het woord *wereld* hier wordt gebruikt (alleen mensen zondigen) betekent het: *alle mensen*.

2. Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon (in de dood) (over)gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft (Johannes 3:16).

Het woord wereld betekent ook hier alle mensen. Dit blijkt uit de context, want:

- Het blijkt uit Johannes 1:29, waar *wereld iedereen* betekent, zoals we hiervoor hebben gezien.
- Het blijkt uit wat er op onze tekst volgt en ook uit van wat er, in vers 15, aan voorafgaat, namelijk: *opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft*. Dus een ieder die gelooft dat God Zijn Zoon in de dood heeft overgegeven, krijgt eeuwig leven. Dan moet God de Zoon, Christus, ook voor een ieder in de dood zijn overgegeven.

3. Want het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft (Johannes 6:33).

Ook hier betekent het woord *wereld* alle mensen, omdat uit de context, uit hoofdstuk 1, is gebleken dat Johannes met het woord *wereld* alle mensen bedoelt, als hij het woord *wereld* op mensen betreft.

Hier staat in feite hetzelfde als in Johannes 3:16. God heeft Zijn Zoon vanuit de hemel naar de aarde gestuurd en zo overgegeven in de dood voor alle mensen; en degene die dat gelooft heeft eeuwig leven:

Want het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld het leven geeft. Zij zeiden dan tegen Hem: Heere, geef ons altijd dat brood. En Jezus zei tegen hen: (Mijn Vader heeft u dat Brood al gegeven, want) Ik ben het Brood des levens; (maar u moet Mij wel eten, want) wie tot Mij komt (en Mijn vlees eet), zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft (en Mijn bloed drinkt), zal nooit meer dorst hebben; (dus als u Mij eet en drinkt, in Mij gelooft, zult u eeuwig leven hebben) (Johannes 6:26-35).

4. Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld (Johannes 6:51).

5. Ik (Jezus) ben de goede Herder; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen (Johannes 10:11).

Dit is een tekst uit Johannes 10. De Heere Jezus zet Zichzelf in Johannes 10 neer als de goede Herder tegenover de slechte Joodse herders en leraars, de huurlingen, de Farizeeën die zichzelf niet voor hun schapen over hebben, maar als het eropaan komt zelfs op de vlucht slaan. Ze waren zo slecht, dat ze Jezus wilden doden, omdat Hij genas op de sabbat. Ze wilden niet toestaan dat hun schapen op de sabbat werden verlost:

*Ik ben **de goede Herder**; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen. Maar de **huurling** en wie geen herder is, die de schapen niet tot eigendom heeft, ziet de wolf komen en laat de schapen in de steek en vlucht; en de wolf grijpt ze en drijft de schapen uiteen. En **de huurling vlucht**, omdat hij een huurling is en zich niet om de schapen bekommert. (Maar) **Ik ben de goede Herder** en Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken; **en Ik geef Mijn leven voor de schapen** (Johannes 10:11-15.*

Jezus is, in tegenstelling tot deze Joodse herders, zo'n goede Herder, dat Hij Zichzelf voor Zijn schapen overgeeft in de dood, opdat zij kunnen leven:

*(..) Ik ben gekomen, **opdat zij (mijn schapen) leven hebben** en overvloed hebben. Ik ben de goede Herder; **de goede herder geeft zijn leven voor de schapen** (Johannes 10:10 en 11).*

Betekent dit nu dat de goede Herder Zijn leven niet voor iedereen geeft? Geeft Hij Zijn leven niet voor de wereld? Jawel. Maar degenen die dat niet geloven, weigeren om Zijn schapen te zijn. Zij komen niet tot Hem, dus kan Hij hen het eeuwige leven niet geven. Zij sluiten zichzelf uit. Hij leidt hen als Herder niet naar het eeuwige leven.

De Heere Jezus gaf Zichzelf dus aan alle mensen **als het Lam van God**, als Degene Die Zich voor alle mensen opoffert:

*De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie **het Lam van God (de Vader)**, **Dat de zonde van de wereld wegneemt** (Johannes 1:29)!*

Maar Hij gaf Zichzelf **als Herder** alleen aan Zijn schapen. Hij is zo'n goede Herder dat Hij zelfs Zijn leven geeft om Zijn schapen te redden. David versloeg een leeuw en een beer om zijn schapen te redden, 1 Samuel 17:34 en 35 **Toen zei David tegen Saul: Uw dienaar weidde de schapen van zijn vader, en kwam er een leeuw of een beer die een schaap van de kudde wegnam, dan ging ik hem achterna, sloeg hem neer en redde het uit zijn bek. En als hij mij dan aanviel, greep ik hem bij zijn baard, sloeg hem neer en doodde hem.** Dat gaat al ver. Maar de Heere Jezus gaf Zijn leven.

6. En u overweegt niet dat het nuttig voor ons is dat één Mens sterft voor het (Joodse) volk, en niet heel het (Joodse) volk verloren gaat. Dit zei hij echter niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar **profeteerde hij dat Jezus sterven zou voor het (Joodse) volk, en niet alleen voor het (Joodse) volk, maar ook om de kinderen van God, overal verspreid (Grieks – diaskorpizo = verstrooid), bijeen te brengen** (Johannes 11:50-52).

Kajafas profeteerde dat de Heere Jezus zou sterven voor heel het Joodse volk, dus niet alleen voor bepaalde Joden uit het Joodse volk. Ze worden hier de kinderen van God genoemd. In het Oude Testament worden de Joden en het Joodse volk regelmatig de kinderen van God genoemd:

- Exodus 4:22 *Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: **Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.***
- Deuteronomium 14:1 **U (het volk Israel) bent kinderen van de HEERE, uw God. U mag uw lichaam vanwege een dode niet kerven of een kale plek maken tussen uw ogen.**
- Jeremia 3:12 Ga deze woorden prediken tegen het noorden, en zeg: **Keer terug, afvallig Israël, spreekt de HEERE, Mijn aangezicht is tegenover u niet betrokken, want Ik ben goedertieren, spreekt de HEERE, Ik handhaaf Mijn toorn niet voor eeuwig. (..) Keer terug, afkerige kinderen, spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd. Ik zal u nemen, één uit een stad en twee uit een geslacht, en Ik zal u naar Sion brengen.**

Paulus noemt ze ook zo in Romeinen 9:3 en 4 *Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van **mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft. Zij zijn immers Israëlieten; voor hen geldt de aanneming tot kinderen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften.***

Sommige van deze kinderen van God waren onder de andere volken, de heidenvolken, verstrooid, vaak omdat ze niet meer terugkeerden uit de ballingschap waarin God ze had gebracht. Ze waren tot die andere volken gaan behoren, hoewel het wel Joden bleven:

- *De Joden dan zeiden tegen elkaar: Waar zal Hij (Jezus) naartoe gaan, dat wij Hem niet zullen vinden? **Hij zal toch niet naar de Grieken in de verstrooiing gaan (naar de Joden die onder de heidenvolken waren verstrooid en tot die heidenvolken waren gaan behoren) en de Grieken onderwijzen*** (Johannes 7:35)?

- Nu woonden er **Joden** in Jeruzalem, godvrezende **mannen uit alle volken** die er onder de hemel zijn. Toen dan dit geluid klonk, kwam de menigte samen en raakte in verwarring, want ieder hoorde hen in zijn eigen taal spreken. En zij waren allen buiten zichzelf en verwonderden zich, en zij zeiden tegen elkaar: Zie, zijn het niet allen Galileeërs die daar spreken? En hoe kunnen wij hen dan horen, **eenieder in onze eigen taal, waarin wij geboren zijn? Parthen, Meden en Elamieten en zij die inwoners zijn van Mesopotamië, Judea, Kappadocië, Pontus en Asia, Frygië, Pamfylië, Egypte, en de streken van Libië, dat bij Cyrene ligt, alsook de nu hier verblijvende Romeinen, zowel Joden als proselieten, Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze taal over de grote werken van God spreken** (Handelingen 2:5-11).

Kajafas profeteerde dus dat de Heere Jezus zou sterven voor heel het Joodse volk in binnen- en buitenland, ook de Joden die tot de heidenvolken waren gaan behoren.

7. En als iemand Mijn woorden hoort en niet gelooft, veroordeel Ik hem niet, want Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld zalig te maken (Johannes 12:47).

1 Johannes

1 Johannes 2:1 en 2 *Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. En **Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld.***

Ik heb uitgelegd dat Johannes het woord wereld gebruikt in de betekenis van **alle mensen** (hoewel dat ook voor zichzelf spreekt, ook in deze tekst).

Johannes zegt dus: kinderen, jullie, die door God via de wedergeboorte tot Zijn kind zijn gemaakt, Christus heeft niet alleen **jullie** met God verzoend door aan het kruis **voor jullie zonden te sterven**, Hij heeft **iedereen** met God verzoend door aan het kruis **voor de zonden van iedereen te sterven**.